

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200071
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200071.3

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a prísediacich sudcov prof. JUDr. Tomáša Strémyho, PhD. a doc. JUDr. Mariána Gibu, PhD., v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenému: S.. K. S., nar. XX. R. XXXX, trvalo bytom R.. Ľ.. F. XXXX/X, XXX XX Ž.X., sudca Krajského súdu v Ž. s prerušeným výkonom funkcie sudcu, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, na ústnom pojednávaní dňa 21. októbra 2022, takto

r o z h o d n u t i e :

I.
S.. K. S.
nar. XX. R. XXXX
trvalo bytom R.. Ľ.. F. XXXX/X, XXX XX Ž.
sudca Krajského súdu v Ž. s prerušeným výkonom funkcie sudcu

sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

u z n á v a v i n n ý m , ž e

ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/364/2017 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v obdobiach od 11. decembra 2017 až do dňa 5. februára 2018, kedy spis na žiadosť Okresného súdu Ž. zaslal tomuto súdu, následne po vrátení spisu z Okresného súdu Ž. od 14. februára 2018 do 9. októbra 2018, kedy dal pokyn kancelárii na doručenie vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 4. októbra 2018 právnomu zástupcovi žalovaného a následne od predloženia veci spisovou kanceláriou až do 11. marca 2019, kedy vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. marca 2019, čím po dobu takmer 15 mesiacov okrem doručenia vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu právnomu zástupcovi žalovaného nevykonával vo veci žiadny úkon,

t e d a

zavinene porušil povinnosti sudcu v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, disciplinárne opatrenie - n a p o m e n u t i e.

II. Podľa § 38 ods. 2 DSP je disciplinárne obvinený S.. K. S. p o v i n n ý nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh

1. Návrhom zo dňa 9. októbra 2019, doručeným disciplinárnemu senátu dňa 9. októbra 2019 podľa zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o sudcoch“) účinného do 30. novembra 2021, sa minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľ“ alebo „minister spravodlivosti“) domáhal disciplinárneho konania proti S.. K. S., sudcovi Krajského súdu v Ž. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinený“).

2. Návrh vo veci odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený

„1. ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/251/2016 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich, keď dňa 23. augusta 2016 verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok, tento ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej podpredsedníčkou súdu do 31. októbra 2016, ale rozsudok Krajského súdu v Ž. sp. zn. 5Co/251/2016 zo dňa 23. augusta 2016 odoslal na Okresný súd Ž. dňa 8. decembra 2016, ktorému bolo toto rozhodnutie doručené dňa 9. decembra 2016,

2. ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/364/2017 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v obdobiach od 11. decembra 2017 až do dňa 5. februára 2018, kedy spis na žiadosť Okresného súdu Ž.X. zaslal tomuto súdu, následne po vrátení spisu z Okresného súdu Ž. od 14. februára 2018 do 9. októbra 2018, kedy dal pokyn kancelárii na doručenie vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 4. októbra 2018 právnemu zástupcovi žalovaného a následne od predloženia veci spisovou kanceláriou až do 11. marca 2019, kedy vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. marca 2019, čím po dobu takmer 15 mesiacov okrem doručenia vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu právnemu zástupcovi žalovaného nevykonal vo veci žiadny úkon.“

3. Podľa navrhovateľa disciplinárne obvinený na tomto skutkovom základe zavinene porušil povinnosti sudcu v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Vychádzajúc z uvedeného minister spravodlivosti navrhol disciplinárne obvineného uznať za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie jedného mesiaca.

4. Navrhovateľ podal disciplinárny návrh na základe podnetu X.. S. W. na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol navrhovateľovi doručený dňa 10. apríla 2019.

5. Navrhovateľ návrh v súvislosti s prvým skutkom odôvodnil tým, že vo veci sp. zn. 5Co/251/2016 disciplinárne obvinený ako predseda senátu dňa 23. augusta 2016 verejne vyhlásil rozsudok, ktorým krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol. Žiadosťou zo dňa 22. septembra 2016 disciplinárne obvinený požiadal o predĺženie zákonnej lehoty na vyhotovenie a odoslanie písomného vyhotovenia rozhodnutia z dôvodu dovolenky v mesiaci september a právnej náročnosti veci. Lehotu žiadal predĺžiť do 31. októbra 2016. Podpredsedníčka súdu predĺžila lehotu do 31. októbra 2016. Navrhovateľ uviedol, že rozhodnutie bolo z Krajského súdu v Ž. expedované až dňa 8. decembra 2016. Podľa názoru navrhovateľa prieťahy od 31. októbra 2016 do 8. decembra 2016 boli výlučne spôsobené disciplinárne obvineným ako predsedom senátu a sudcom spravodajcom, ktorý nerešpektoval zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 223 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého bol povinný rozsudok vyhotoviť a odoslať do dňa 31. októbra 2016.

6. K druhému skutku navrhovateľ uviedol, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/26/2017 zo dňa 31. októbra 2017 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Ž. sp. zn. 5Co/251/2016

zo dňa 23. augusta 2016 (týkajúci sa prvého skutku) a vec bola vrátená Krajskému súdu v Ž. na ďalšie konanie. Vec bola disciplinárne obvinenému pridelená dňa 11. decembra 2017, ktorý však podľa navrhovateľa v uvedenej veci nekonal až do 5. februára 2018, kedy spis na žiadosť Okresného súdu Ž. zaslal tomuto súdu. Následne po vrátení spisu nekonal v období od 14. februára 2018 do 9. októbra 2018, kedy dal pokyn na doručenie vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 4. októbra 2018 právnomu zástupcovi žalovaného a následne vo veci nekonal od predloženia veci spisovou kanceláriou dňa 22. októbra 2018 do dňa 11. marca 2019, kedy vo veci nariadil pojednávanie.

7. Navrhovateľ poukazuje na to, že disciplinárne obvinený po podaní disciplinárneho návrhu požiadal o svoje vylúčenie z ďalšieho konania a rozhodovania z dôvodu zaujatosti, ktorá nastala v dôsledku hrubo urážlivého podnetu žalobcu na začatie disciplinárneho konania. Predsedníčka súdu rozhodla o vylúčení disciplinárne obvineného z prejednávania veci dňa 17. apríla 2019. Tiež doplnil, že vec vedená pôvodne na Okresnom súde Ž. pod sp. zn. 6C/115/2012 bola už v dôsledku odvolania predložená krajskému súdu tretíkrát (5Co/773/2014, 5C0/251/2016, 5C0/364/2017), pričom prvýkrát krajský súd rozhodol o odvolaní žalovaného po 12 mesiacoch, druhýkrát po 7 mesiacoch a tretíkrát po viac ako 21 mesiacoch ešte nerozhodol.

8. Podľa navrhovateľa väčšiu časť tohto obdobia bol vo veci nečinný disciplinárne obvinený a jeho nečinnosť nemožno hodnotiť inak ako spôsobenie prietáhov v konaní, a to zavinením predsedu senátu, ktorý si pri takejto dlhodobej nečinnosti vo veci v kontexte celkovej dĺžky konania a počtu odvolacích konaní v danej veci musel byť vedomý, že v konaní dochádza k vzniku prietáhov a vytvára stav právnej neistoty strán predmetného sporu.

9. V návrhu navrhovateľ odkázal na vyjadrenie disciplinárne obvineného k podnetu na začatie disciplinárneho konania, podľa ktorého existovali špecifické dôvody na oneskorené vytyčenie pojednávania. Ako dôvody disciplinárne obvinený uviedol, že je pracovne zaťažovaný, keďže popri senátnej agende pôsobí ako podpredseda súdu a pracuje v revíznej komisii. Vec chcel vraj ukončiť do decembra 2018, no v rámci prípravy pojednávania bolo zistené, že jeden zo svedkov, ktorých prikázal vypočuť najvyšší súd, mal byť podmienene prepustený na slobodu. Keďže nechcel zvyšovať náklady na eskort svedka, rozhodol sa ešte mesiac, dva počkať. Vo februári 2019, po zistení, že svedok sa stále nachádza vo výkone trestu, sa rozhodol už ďalej nečakať a vytyčil termín pojednávania na 26. marca 2019. Tento však musel byť zrušený po tom, čo ústav na výkon trestu odňatia slobody oznámil podmienčné prepustenie uvedeného svedka. Poukázal na to, že v roku 2018 nebol nečinný, keďže strany sporu doručovali súdu viacero písomných vyjadrení a právni zástupcovia chodili študovať spis do infocentra. Na túto obhajobu disciplinárne obvineného navrhovateľ reagoval, že disciplinárne obvinený nenamieta, že by prietahy vznikli z dôvodu nedostatočného personálneho alebo materiálneho zabezpečenia na strane súdu, takisto nespomína, že by upozorňoval predsedníčku súdu na neprimeraný počet pridelených vecí.

10. Prietahy v odvolacom konaní sp. zn. 5Co/364/2017 sú podľa navrhovateľa skôr dôsledkom organizácie práce disciplinárne obvineného. Poukázal na prehľad (dostupný na internetovej stránke otvorenesudy.sk), podľa ktorého vo veciach 5Co/353/2017 a 5Co/343/2017 nariadil verejné vyhlásenie rozsudku na koniec mája 2018. V roku 2018 už následne nemal termín pojednávania v žiadnej občianskoprávnej veci, ktorá napadla v roku 2017. Vo veciach sp. zn. 5Co/370/2017, sp. zn. 5Co/366/2017 dokonca nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku už na koniec marca 2018, hoci tieto veci mu boli pridelené v rovnakom alebo neskoršom čase ako vec sp. zn. 5Co/364/2017. Podľa navrhovateľa tak disciplinárne obvinený na úkor veci, ktorá sa na krajskom súde nachádzala už po tretíkrát, uprednostnil iné veci, pričom táto vec si z dôvodu svojej reštančnosti zasluhovala osobitnú pozornosť a skoršie nariadenie pojednávania.

11. K splneniu lehoty na podanie disciplinárneho návrhu navrhovateľ vo vzťahu k prvému skutku uviedol, že lehotu je potrebné posudzovať podľa zákona o sudcoch účinného do 30. júna 2017, pričom objektívna štvorročná lehota uplynie dňa 1. novembra 2020. Vo vzťahu k druhému skutku uviedol, že podľa zákona o sudcoch účinného od 1. júla 2017 objektívna päťročná lehota uplynie dňa 11. marca 2024.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného

12. Disciplinárne obvinený v stanovisku zo dňa 14. novembra 2019 uviedol, že počas 36 rokov vo funkcii sudcu nebol nikdy disciplinárne potrestaný. Návrh považuje za neobjektívny, nespravodlivý a aj vysoko diskriminačný voči jeho osobe, pretože by navrhovateľ musel podať stovky takýchto návrhov na začatie disciplinárneho konania voči všetkým sudcom, ktorí nevytyčili termín pojednávania vo veci viac než jeden rok.

13. Namietal, že sa snažil vždy pracovať čestne, zodpovedne a vždy mu záležalo na tom, aby vybavoval veci v rozumnom časovom horizonte. Od 1. januára 2018 vykonával aj funkciu podpredsedu Krajského súdu v Ž., zároveň bol aj členom revíznej komisie, ktoré mu zabrali veľa časového priestoru. Napriek tomu, aj za cenu úbytku svojho mimopracovného voľného času, pracoval ako sudca a predseda senátu s minimálnym počtom nevybavených vecí. Ako dôkaz o kvalite výkonu sudcu pripojil hodnotenie sudcu zo dňa 23. septembra 2019.

14. K prvému skutku uviedol, že je pravdou, že si opomenul dať lehotu na vypracovanie rozhodnutia predĺžiť ešte o jeden mesiac. Zdôraznil, že napriek jednomesačnému oneskoreniu pri vyhotovovaní veľmi náročného rozsudku v uvedenej veci, z komplexného pohľadu zavinený prieťah nevznikol, pretože vec napadla na odvolací súd 12. júla 2016, koncept rozhodnutia mal pripravený koncom novembra 2016 a po prepise, kontrole a podpísaní rozhodnutia celým senátom bol spis odoslaný na súd prvej inštancie dňa 8. decembra 2016. Celá vec bola teda komplexne vybavená od jej nápadu až po odoslanie spisu v priebehu 5 mesiacov, čo považoval za serióznu dĺžku odvolacieho konania. Pre prípad, že by disciplinárny senát dospel k záveru, že tento skutok je premlčaný, vzniesol námietku premlčania.

15. V súvislosti s druhým skutkom uviedol, že časové údaje, ktoré uvádza minister v návrhu v zásade nerozporuje. Je však presvedčený, že vzhľadom na všetky ďalšie okolnosti, nejde o taký prieťah v konaní, ktorý by zakladal jeho disciplinárnu zodpovednosť. Poukázal na rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci sp. zn. 2Ds/2/2014 zo dňa 16. marca 2016, z ktorého vyplýva okrem iného, že zavinené prieťahy v konaní nemožno striktno vymedziť obdobím, kedy vec napadla na súd a až do doby, kedy sudca vo veci spravil prvý úkon, resp. kedy vytyčil termín pojednávania, ale je potrebné zaoberať sa aj skutočnosťou, ako bol sudca spravodajca v tom ktorom období, kedy mu vec bola pridelená, zaťažený, teda koľko mal vecí pridelených v senáte, akého boli tieto veci charakteru, či mu napadli veci, ktoré zo zákona a z pohľadu etiky sudcu majú zákonite prednosť. Takýmito vecami sú všetky neodkladné opatrenia, o ktorých zo zákona je nutné rozhodovať v určených prísnych lehotách, ďalej sú to veci týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté deti, všetky druhy výživného, pracovnoprávne spory, ako aj veci, kde sa ocitnú ľudia v núdzi, v tiesni napríklad v dôsledku trestného činu (napr. náhrada škody pozostalým a pod.). Všetky takéto prípady podľa jeho vyjadrenia musel disciplinárne obvinený vybavovať prednostne aj v uvedenom období.

16. Vec sp. zn. 5Co/364/2017, ktorá napadla na odvolací súd 11. decembra 2017, po zrušení predchádzajúceho rozsudku odvolacieho súdu najvyšším súdom, ako dovolacím súdom, je podľa jeho názoru mimoriadne náročná po stránke právnej, ako aj skutkovej. Keďže v prvých mesiacoch roku 2018 musel vybavovať veci staršie z roku 2017, než vec sp. zn. 5Co/364/2017, ktorá napadla krátko pred Vianocami, ako aj spomínané veci, ktoré vyžadujú prednosť, mohol sa reálne zaoberať vecou sp. zn. 5Co/364/2017 až niekedy v mesiaci máj 2018. Práve v tomto období začali členovia revíznej komisie, ktorej bol členom, vykonávať rozsiahlu revíziu reštančných vecí na Okresnom súde Čadca. Túto prácu musel zvládať popri práci v senáte a popri vybavovaní náročnej agendy podpredsedu krajského súdu, ktorý mal na starosti sťažnosti, prešetrovanie vybavenia sťažností týkajúcich sa civilných vecí, podnetov a pod. Vzhľadom na dovolenkové obdobie, nemalo už podľa jeho vyjadrenia význam vytyčovať termín rozsiahleho odvolacieho pojednávania, na ktoré v zmysle príkazu dovolacieho súdu mal predvolať aj dvoch svedkov, žalobcu, žalovaného a ich právnych zástupcov. V senáte sa mali dohodnúť, že v období dovoleniek budú členovia senátu individuálne študovať tento rozsiahly a náročný spisový materiál. Vec vraj mienil vytyčiť na termín pojednávania do konca roka 2018.

17. V rámci prípravy na pojednávanie mal disciplinárne obvinený zisťovať, či je svedok stále vo výkone trestu odňatia slobody, pričom kancelária operatívne zistila, že by mohol byť koncom roka 2018 alebo začiatkom roka 2019 podmienene prepustený. Túto skutočnosť priebežne súd zisťoval, a keďže si bol vedomý, že ide o najstaršiu vec, ktorú mal, nemienil čakať ďalej a vo februári opakovane zreferoval vec v senáte a vytyčil termín pojednávania na 26. marec 2019 s tým, že kancelária zabezpečovala aj úkony súvisiace s doručením predvolania a s eskortou svedka. Niekoľko dní pred termínom pojednávania však dostali informáciu, že svedok bol podmienene prepustený na slobodu. Následne vytyčil ďalší termín pojednávania na deň 30. apríla 2019, tento termín však musel zrušiť z dôvodu, že krátko predtým podal S. W. podnet na začatie disciplinárneho konania. Po oboznámení sa s obsahom osúčujúceho podnetu požiadal disciplinárne obvinený z dôvodu zaujatosti voči žalobcovi o vylúčenie z pojednávania a rozhodovania uvedeného sporu.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

18. Ku dňu 1. decembra 2021 sa stal účinným zákon č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov [disciplinárny súdny poriadok (ďalej aj ako „DSP“)]. Podľa § 3 DSP „O disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov rozhoduje a disciplinárne opatrenia ukladá Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v disciplinárnych senátoch.“.

19. Vzhľadom na uvedené a po tom, čo boli neskončené disciplinárne veci doručené Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“), disciplinárna vec sp. zn. 3Ds/2/2019 bola náhodným spôsobom pridelená prostredníctvom elektronických prostriedkov na rozhodnutie disciplinárnemu senátu 33D, ktorý o ňom konal a rozhodol pod sp. zn. 33D/7/2021.

20. Disciplinárny senát pred realizáciou ďalších úkonov vo veci verifikoval podmienky konania a zistil, že uznesením príslušného disciplinárneho senátu č. k. 3Ds/2/2019-89 zo dňa 12. augusta 2020 bolo disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému prerušené. Dôvodom prerušenia konania bola skutočnosť, že disciplinárne obvinený sudca mal v čase rozhodnutia prerušený výkon funkcie sudcu.

21. Disciplinárny senát dňa 29. apríla 2022 vydal uznesenie č.k. 33D/7/2021-14, ktorým rozhodol o pokračovaní v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. 33D/7/2021 (pôvodne vedenom Disciplinárnym senátom 3Ds pod sp. zn. 3Ds/2/2019) podľa § 27 ods. 6 DSP, keďže pominuli dôvody, ktoré odôvodňovali prerušenie disciplinárneho konania, keďže prerušenie výkonu funkcie sudcu po zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na vec, už nie je prekážkou pokračovania v konaní.

22. V rámci predbežného šetrenia disciplinárny senát požiadal Krajský súd v Ž. o zapožičanie súdnych spisov sp. zn. 5Co/251/2016 a sp. zn. 5Co/364/2017, ktorý listom zo dňa 13. septembra odpovedal, že spisy sa nachádzajú na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Ten na opakovaný dopyt disciplinárneho senátu spisy pred ústnym pojednávaním disciplinárneho senátu nedoručil. Tiež založil do spisu ročné štatistické výkazy disciplinárne obvineného za roky 2018 a 2019. Rovnako vyžiadal z Krajského súdu v Ž. zoznam všetkých pojednávaní s uvedením dátumu pojednávania a spisovej značky vo veciach, v ktorých bol disciplinárne obvinený sudca spravodajca za obdobie od mesiaca február 2018 do marca 2019, ktorý bol založený do spisu a zoznam všetkých rozhodnutých vecí, v ktorých bol disciplinárne obvinený sudca spravodajca, s uvedením spisovej značky a dátumu rozhodnutia za obdobie od mesiaca február 2018 do marca 2019.

23. Predsedníčka disciplinárneho senátu nariadila vo veci na deň 21. október 2022 o 13:00 hod. ústne pojednávanie. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo doručené disciplinárne obvinenému dňa 21. septembra 2022 a ministerke spravodlivosti dňa 19. septembra 2022. Disciplinárny senát pred ústnym pojednávaním skúmal, či návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a vo vzťahu k druhému skutku vymedzenému v skutkovej vete návrhu bol podaný v lehote podľa § 120 ods. 7 zákona o sudcoch účinného od 1. júla 2017. V súvislosti so skúmaním podmienok konania disciplinárny senát pred ústnym pojednávaním ustálil, že disciplinárny návrh v časti prvého skutku bol podaný oneskorene a z toho dôvodu samostatným uznesením zo dňa 21. októbra 2022 konanie v časti prvého skutku v súlade s § 26 ods. 1 písm. a) DSP zastavil.

24. V ostatných častiach (skutok druhý) disciplinárneho návrhu najvyšší správny súd riadne ďalej konal.

IV.

Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

25. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 21. októbra 2022 o 13:00 hod., ktorého sa zúčastnila zástupkyňa navrhovateľa. Dňa 18. októbra 2022 bolo najvyššiemu správneému súdu doručené podanie disciplinárne obvineného, ktorý oznámil, že bol o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomený, svoju neúčast' ospravedlnil a výslovne požiadal súd, aby sa ústne pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Disciplinárny senát tak v súlade s § 29 ods. 1 DSP pokračoval v ústnom pojednávaní a vec prejednal v neprítomnosti disciplinárne obvineného.

26. Zástupkyňa navrhovateľa na ústnom pojednávaní vo svojej úvodnej reči zotrvala na podanom návrhu, ako bol najvyššiemu správneému súdu doručený. Súčasne oznámila, že vzhľadom na tú skutočnosť, že disciplinárne obvinený má od roku 2020 prerušený výkon funkcie sudcu, navrhuje, namiesto zníženia funkčného platu 10 % na jeden mesiac, uložiť disciplinárne opatrenie - napomenutie.

27. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkaz v súlade s § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 DSP):

- Ročný štatistický výkaz sudcu za rok 2018
- Ročný štatistický výkaz sudcu za rok 2019

- Zoznam všetkých pojednávanií s uvedením dátumu pojednávania a spisovej značky vo veciach, v ktorých bol disciplinárne obvinený sudca spravodajca za obdobie od mesiaca február 2018 do marca 2019

- Zoznam všetkých rozhodnutých vecí, v ktorých bol disciplinárne obvinený sudca spravodajca za obdobie od mesiaca február 2018 do marca 2019, s uvedením spisovej značky a dátumu rozhodnutia

- Vyjadrenie disciplinárne obvineného zo dňa 18. novembra 2019 na č.l. 28-31, z ktorého vyplýva, že časové údaje uvedené v skutku 2) nerozporuje

- Hodnotenie disciplinárne obvineného na č.l. 33 zo dňa 23. septembra 2019

- Prerušenie výkonu funkcie sudcu zo dňa 10. júla 2020

Zástupkyňa navrhovateľa sa k vykonaným listinám nevyjadrila, právo na nahliadnutie do vykonávaných listín v priebehu ústneho pojednávania nevyužila.

28. Vo svojej záverečnej reči zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že zotrváva na disciplinárnom návrhu, v ktorom bolo náležite zdôvodnené, akým postupom disciplinárne obvineného došlo v bode 2) návrhu k prietahom v konaní. Navrhla disciplinárne obvineného uznať vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia a uložiť mu disciplinárne opatrenie, a to napomenutie.

V.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci disciplinárnym senátom

29. Predmetom disciplinárneho konania po zastavení konania v časti skutku 1) bol disciplinárny návrh v časti skutku 2), ktorým navrhovateľ žiadal uznať disciplinárne obvineného za vinného z dôvodu zavinených prietahov v konaní, čím mal porušiť povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch.

30. Disciplinárny senát v súvislosti so skutkom, ktorý je disciplinárne obvinenému kladený za vinu, ustálil, že vo veci sp. zn. 5Co/364/2017 vedenej na Krajskom súde v Ž. od 11. decembra 2017 až do dňa 5. februára 2018, kedy spis na žiadosť Okresného súdu Ž. zaslal tomuto súdu, následne po vrátení spisu z Okresného súdu Ž. od 14. februára 2018 do 9. októbra 2018, kedy dal pokyn kancelárii na doručenie vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 4. októbra 2018 právnenému zástupcovi žalovaného a následne od predloženia veci spisovou kanceláriou až do 11. marca 2019, kedy vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. marca 2019, čím po dobu takmer 15 mesiacov okrem doručenia vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu právnenému zástupcovi žalovaného nevykonal vo veci žiadny úkon. Skutkový stav ustálil disciplinárny senát na základe zhodných tvrdení účastníkov konania. Hoci disciplinárny senát v rámci predbežného šetrenia požiadal najvyšší súd o zaslanie relevantného spisu, ktorý mu však zo strany tohto súdu nebol dodaný, v ďalšom disciplinárny senát na doplnení dokazovania o tento spis netrval, keď skutkové okolnosti veci ohľadom úkonov disciplinárne obvineného neboli medzi účastníkmi konania sporné.

31. Uvedené skutkové závery vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP). Disciplinárne obvinený skutkový stav ustálený navrhovateľom potvrdil, obsah vykonaných dôkazov žiadnym spôsobom nespochybňoval a ani nenavrhoval doplnenie dokazovania.

32. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený bol vo veci, v ktorej sa mu kladú za vinu prietahy v konaní, v pozícii predsedu senátu a sudcu spravodajcu, disciplinárny senát najprv ustálil zodpovednosť predsedu senátu v roli sudcu spravodajcu za prietahy vo veci, v ktorej rozhoduje senát a rovnako posúdil, či za danú nečinnosť možno disciplinárne obvinenému, vzhľadom na ním deklarovajúcu zaťaženosť, pripísať zavinenie, a teda túto nečinnosť považovať za disciplinárne previnenie.

V.A K disciplinárnej zodpovednosti predsedu senátu ako sudcu spravodajcu

33. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) účinného v rozhodnom čase senát krajského súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu. Predseda senátu riadi a organizuje činnosť senátu. Rovnakú úprava obsahuje aj Civilný sporový poriadok v ustanovení § 46 ods. 2.

34. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je nepochybné, že disciplinárne obvinený v pozícii predsedu senátu a sudcu spravodajcu bol zodpovedný za realizáciu úkonov vo veci sp. zn. 5Co/364/2017 a bolo v jeho zodpovednosti, aby senát v tejto veci konal v súlade s povinnosťami podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, teda plynulo a bez zbytočných prietahov.

V.B K zavineniu prieťahov v konaní

35. Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Pre priebeh občianskeho súdneho konania je táto povinnosť vyjadrená v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

36. Disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený svojím nekonaním ako sudca spravodajca vo veci sp. zn. 5Co/364/2017 tieto svoje povinnosti porušil.

37. Predtým, ako disciplinárny senát posúdil prieťahy v konkrétnom konaní, ustálil východiská, ktorými sa riadil. Hodnotenie nečinnosti sudcu je závislé na mnohých individuálnych okolnostiach, ako je napr. celkové množstvo nevybavených vecí sudcu ovplyvňujúce jeho schopnosť a možnosť s vecami priebežne a bez prieťahov pracovať, pracovné zázemie a podmienky včítane organizácie práce podľa rozvrhu práce, druhu a zložitosti agendy, rozhodovací stupeň, správanie účastníkov konania, význam vecí a pod.

38. V súvislosti s prístupom k posúdeniu subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia sudcu za prieťahy v konaní poukazuje disciplinárny senát na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 31D/9/2021 zo dňa 3. mája 2022, podľa ktorého „Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona (v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.) sa konaním rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu sa sústredila na posúdenie otázky, čím ma byť založená povinnosť konať, a napospol dospela k záveru, že má ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Trestnoprávne (a aj disciplinárnoprávne) relevantné môže byť nekonanie len za predpokladu, že existuje aspoň vo všeobecnosti takáto povinnosť, ktorá zaťažuje aj páchatela. Judikatúra sa však podrobnejšie nezaoberala výkladom pojmov „podľa okolností a svojich pomerov“. Tieto pojmy sú pojmami, ktoré individualizujú rozsah a obsah povinnosti, aká zaťažuje konkrétneho páchatela v konkrétnej situácii. Inak povedané, aby sa nekonanie stalo konaním v zmysle § 122 ods. 12 Tr. zák., je nevyhnutné, aby sa páchatel, ktorý vo všeobecnosti má určitú povinnosť, ocitol v takých konkrétnych okolnostiach, že na základe tejto povinnosti musí niečo konkrétne vykonať na ochranu záujmu chráneného príslušným trestným alebo disciplinárnym predpisom. (...) Osobitnú podmnožinu problematiky, či nekonanie predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti konať na ochranu príslušnému chráneného záujmu, predstavujú situácie, v ktorých by konajúci mal mať viacero takýchto konkrétnych povinností súčasne, avšak nemôže takto konať, pretože to z rôznych dôvodov nie je možné. Doktrína v tejto súvislosti hovorí o tzv. kolízii povinností, o ktorú ide, ak by konajúci mal súčasne splniť aspoň dve povinnosti, ale môže splniť len jednu z nich za cenu toho, že druhú nesplní [porov. napr. Erb, V., Schäfer, J. (eds.): Münchener Kommentar zum StGB. 4. vydanie, 2020, marg. č. 251 a nasl.]“

39. Úlohou disciplinárneho senátu preto bolo pri zavinení sudcu v súvislosti s prieťahmi v konaní skúmať, či bol vzhľadom na počet pridelených vecí schopný vo veciach, v ktorých mu boli prieťahy vytýkané, naplniť povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, pričom je potrebné zohľadniť kolíziu povinností, ktorá u sudcu vzniká. Toto je možné len v prípade posúdenia konkrétnej situácie sudcu pri zohľadnení všeobecných východísk.

40. Ako všeobecné východisko považoval disciplinárny senát povinnosť sudcu prednostne konať najmä (i) vo veciach, v ktorých zákon stanovil presnú lehotu, (ii) vo veciach týkajúcich sa maloletých detí a tiež (iii) vo veciach, na ktorých ukončení je vyšší verejný záujem, napr. z dôvodu dĺžky konania a intenzívneho zásahu do práv účastníkov. Konečné rozhodnutie sudcu o tom, aké úkony a v akých veciach bude vybavovať najskôr, je tak výsledkom váženia všetkých týchto kritérií. Práve okolnosť, či sudca má alebo nemá v určitom konkrétnom období pridelené tieto tzv. prednostné veci, predstavuje okolnosti vo vyššie uvedenom zmysle, ktoré sú podstatné pre posúdenie jeho nečinnosti v určitej veci ako konania v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona. Ak mu takéto povinnosti bránili v konaní v určitej veci do tej miery, že v nej s ohľadom na svoj pracovný čas (§ 39 zákona o sudcoch) alebo hranice pracovného nasadenia, ktoré od sudcu možno vyžadovať, konať nemohol, potom nebol povinný v tejto veci konať „s ohľadom na okolnosti“ podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona a takéto jeho nekonanie nemožno považovať za disciplinárnoprávne relevantné konanie. Takýmto nekonaním tak sudca neporuší svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, takže ním nespácha ani disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch.

41. V súvislosti s prioritou konania v reštančných veciach (vo veciach starších ako jeden rok) disciplinárny senát uvádza, že tá vyplýva z toho, že čím je konanie dlhšie, tým viac zasahuje do základných práv

účastníkov, čomu preto musí zodpovedať aj povinnosť sudcu venovať dlhotrvajúcim konaniam zvýšenú pozornosť. Reštančné veci je preto spravidla potrebné uprednostniť pred inými vecami, ktoré nemajú žiadnu prioritu. Zároveň platí, že sudca je povinný v záujme ochrany práv účastníkov konania v prípade veľkého počtu reštančných vecí, ktoré nemožno považovať za prednostné z iného dôvodu ako dĺžky ich konania, uprednostniť veci staršie pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na súd napadli neskôr.

42. V súlade s takto nastavenými všeobecnými východiskami následne disciplinárny senát zohľadňoval konkrétne okolnosti vecí, v ktorej sa disciplinárne obvinenému kladú za vinu prieťahy v konaní a konkrétnu situáciu disciplinárne obvineného.

43. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení nespochybňoval časové údaje jeho nečinnosti, tú potvrdil, ale argumentoval tým, že vo veci objektívne nemohol konať, preto nenesie za vytýkanú nečinnosť disciplinárnu zodpovednosť. Tvrdil, že dôvodom jeho nečinnosti v posudzovanej veci bolo, že (i) rozhodoval o neodkladných opatreniach, vo veciach maloletých a o ťažkých životných situáciách, v ktorých je rozhodovanie prednostné, (ii) ide o mimoriadne skutkovo ako aj právne náročnú vec, (iii) mohol sa jej venovať najskôr v mesiaci máj, ale v tom čase vykonával revíziu na Okresom súde Čadca, (iv) vykonával aj povinnosti podpredsedu súdu, (v) išlo o dovolenkové obdobie a (vi) svedok bol vo výkone trestu, preto čakal na jeho podmiennečné prepustenie.

44. Napriek tomu, že uvedené tvrdenia nepodložil disciplinárne obvinený žiadnymi konkrétnymi dôkazmi, za účelom ustálenia skutkového stavu a overenia týchto skutočností, disciplinárny senát vyžiadaval od Krajského súdu v Ž. zoznam pojednávaní, ako aj zoznam rozhodnutých vecí v rozhodnom čase, v ktorých bol disciplinárne obvinený sudcom spravodajcom (ako rozhodné obdobie senát stanovil február 2018 až marec 2019). Z uvedených listín, ktoré boli vykonané na pojednávaní, mal disciplinárny senát za preukázané, že v rozhodnom období sa v žiadnej veci, v ktorej bol disciplinárne obvinený sudca spravodajca, nekonalo pojednávanie. V rozhodnom období senát vo veciach pridelených disciplinárne obvinenému teda len verejne vyhlasoval rozhodnutia bez pojednávania alebo vydával uznesenia.

45. Disciplinárny senát do spisu tiež doložil štatistické výkazy sudcu - disciplinárne obvineného za obdobie rokov 2018 a 2019, pričom zo štatistického výkazu za rok 2018 vyplýva, že disciplinárne obvinený do tohto roku vstupoval s 29 nevybavenými vecami ako sudca spravodajca a bolo mu pridelených 139 vecí. V tomto roku následne senát rozhodol 145 vecí pridelených jemu. Zo štatistického výkazu za rok 2019 vyplýva, že disciplinárne obvinený do tohto roku vstúpil len s jednou reštančnou vecou, čo by podľa názoru disciplinárneho senátu mala byť vec sp. zn. 5Co/364/2017, ktorá je predmetom tohto konania. Zo zoznamu rozhodnutých vecí vyplýva, že všetky ostatné veci pridelené v roku 2017 (hoci niektoré podľa spisovej značky napadli neskôr ako prejednávaná vec) boli senátom rozhodnuté do konca mája 2018 (šlo o 18 vecí). Od júna 2018 senát rozhodoval už iba veci pridelené disciplinárne obvinenému v roku 2018, teda neskôr napadnuté ako posudzovaná vec.

46. Ak disciplinárne obvinený tvrdí, že v rozhodnom čase rozhodoval o tzv. prednostných veciach (o neodkladných opatreniach, vo veciach maloletých a o ťažkých životných situáciách), uvedené z predložených zoznamov nevyplýva. V rozhodnom období senát rozhodol celkovo v 146 veciach disciplinárne obvineného, pričom z toho 25 vecí bolo CoP a CoPr (veci maloletých) a ostatných 120 bolo primárne Co (z toho 23 vecí bolo CoE). Z uvedeného vyplýva, že prednostných vecí vo veciach maloletých bolo 25 zo 146, čo nie je významné množstvo, ktoré by výrazným spôsobom nútilo disciplinárne obvineného ostatné neprednostné veci odložiť na neskoršie vybavenie. Nakoniec, takto to ani nebolo, lebo do roku 2019 vstupoval disciplinárne obvinený iba s 23 nevybavenými vecami zo 139 napadnutých (plus 29 prenesených z roku 2018), čo svedčí o tom, že disciplinárne obvinený nebol nadmerne zaťažovaný, všetky ostatné veci (okrem posudzovanej) vybavoval plynulo a zjavne bez prieťahov.

47. Disciplinárne obvinený tiež tvrdil, že posudzovanej veci sa mohol venovať najskôr v máji 2018, ale v tom čase vykonával revíziu na inom súde a mal povinnosti ako podpredseda súdu. Z predložených zoznamov však vyplýva, že disciplinárne obvinený aj naďalej v mesiaci máj 2018 pripravil na rozhodnutie 11 vecí a v mesiaci jún 2018 pripravil 10 vecí, z ktorých okrem troch vecí boli všetky napadnuté až v roku 2018, teda neskôr ako posudzovaná vec (všetky tieto veci boli v týchto mesiacoch rozhodnuté). Disciplinárne obvinený teda aj v tomto období riadne predkladal veci na rozhodnutie senátu, pričom opäť uprednostnil veci, ktoré napadli neskôr ako posudzovaná vec.

48. Rovnako disciplinárne obvinený dôvodil, že prieťahy vznikli neskôr aj z toho dôvodu, že čakal na podmiennečné prepustenie svedka z výkonu trestu. Uvedený argument podľa disciplinárneho senátu neobstojí, keďže disciplinárne obvinenému nič nebránilo v tom, aby požiadal o zabezpečenie predvolania daného svedka, čo naopak mohlo pomôcť k tomu, aby sa predišlo prípadnému nedostaveniu sa svedka. Uvedené rozhodnutie, čakať na prepustenie svedka, nepovažoval disciplinárny senát za dôvodné,

navyššie ak išlo o najstaršiu vec disciplinárne obvineného a jedinú, v ktorej bolo potrebné nariadiť pojednávanie.

49. Rovnako argument disciplinárne obvineného, že nemalo zmysel vo veci nariaďovať pojednávanie pred dovolenkovým obdobím, podľa disciplinárneho senátu nemôže obstať, keď v záujme konania bez zbytočných prieťahov, práve mohol pojednávanie nariadiť napr. na september 2018, kedy by sa počas dovolenkového obdobia venoval príprave danej veci.

50. Disciplinárny senát tiež posudzoval, či vec pod sp. zn. 5Co/364/2017 možno považovať za vec tzv. prednostnú (bližšie pozri bod 38 a 39). Vzhľadom na to, že predmetná vec bola od roku 2014 už tretíkrát na krajskom súde v odvolacom konaní (sp.zn. 5Co/773/2014, 5Co/251/2016, 5Co/364/2017), považoval disciplinárny senát túto vec za takú, na ktorej ukončení je vyšší verejný záujem, a to z dôvodu dĺžky konania od podania samotnej žaloby. Rovnako však vec bolo možné považovať za prednostnú aj v samotnom konaní sp.zn. 5Co/364/2017, keď ako jediná bola vecou napadnutou v roku 2017 a nevybavenou v roku 2018, na rozdiel od ostatných napadnutých v roku 2017, ktoré boli vybavené už do mája 2018.

51. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v bodoch 43 až 50 tohto rozhodnutia vyššie dospel najvyšší správny súd k záveru, že disciplinárne obvinený v rámci organizácie svojej práce pochybil, keď staršiu prednostnú vec neprioritizoval. Naopak, disciplinárne obvinený uprednostnil pred posudzovanou vecou 128 neskôr napadnutých vecí (18 zo 146 rozhodnutých vecí v rozhodnom období bolo napadnutých v roku 2017). Takýto postup je nutné podľa disciplinárneho senátu kvalifikovať ako porušenie povinnosti sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov, ktoré disciplinárne obvinenému vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Podľa disciplinárneho senátu neexistovali žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by disciplinárne obvinenému bránili v nariadení pojednávania v posudzovanej veci v rovnakom termíne ako konal pri ostatných veciach, ktoré napadli v roku 2017. Ak aj išlo o vec skutkovo a právne zložitú, disciplinárny senát neidentifikoval žiadne dôvody, aby disciplinárne obvinený v tejto veci od mája 2018 (po vybavení všetkých ostatných vecí z roku 2017) nekonal, a teda nenariadil pojednávanie, hoci aj na úkor množstva vybavených vecí napadnutých neskôr ako posudzovaná vec.

52. Zhrňujúc vyššie uvedené disciplinárny senát uzavrel, že disciplinárne obvinený vo veci, ktorá bola predmetom disciplinárneho návrhu, svojím zavinením spôsobil prieťahy v konaní, keď nesprávne pristúpil k vyhodnoteniu kolízie povinností a uprednostnil na rozhodnutie veci, ktoré nemožno považovať za prednostné a napadli neskôr ako posudzovaná vec, a naopak, na úkor týchto vecí, nekonal vo veci, ktorú z dôvodu dĺžky konania mal považovať za prednostnú. Týmto svojím konaním porušil povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch vo forme vedomej nedbanlivosti, keď vedel, že môže spôsobom uvedeným v zákone o sudcoch porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

VI. Disciplinárne opatrenie

53. Keďže disciplinárny súd mal za preukázané, že disciplinárne obvinený sa protiprávneho konania (disciplinárneho previnenia) dopustil, následne rozhodol o sankcii - disciplinárnom opatrení. Pri rozhodovaní o sankcii prihliadal disciplinárny senát najmä na ustanovenie § 117 ods. 6 zákona o sudcoch, podľa ktorého „Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.“

54. Odkazujúc na vyššie uvedené kritériá, disciplinárny senát musel v prvom rade prihliadať na rozsah a povahu porušenej povinnosti, pričom v súlade so zásadou individualizácie sankcie skúmal povahu vecí, v ktorých sa disciplinárne obvinený sudca protiprávneho konania dopustil.

55. Disciplinárny senát pri ukladaní sankcie disciplinárne obvinenému zohľadňoval, že išlo len o jednu vec, v ktorej sa disciplinárne obvinený dopustil prieťahov v konaní a bol dlhoročným sudcom bez uloženia disciplinárneho opatrenia. Rovnako dôležitý však bol fakt, že disciplinárne obvinený má výkon funkcie sudcu prerušený a funkciu sudcu aktívne nevykonáva, preto ani iné disciplinárne opatrenie ako napomenutie mu byť uložené nemohlo. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát dospel k názoru, že napomenutie, ako najmiernejšia forma disciplinárneho opatrenia, splní voči disciplinárne obvinenému svoj účel.

VII. Záver

56. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania, je disciplinárne obvinený, ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, povinný zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- eur.

57. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.